

ВИЗНАЧЕННЯ ГОТОВНОСТІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ДО ЗАСТОСУВАННЯ ЗДОРОВ'ЯЗБЕРЕЖУВАЛЬНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ПРОФЕСІЙНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ

С. В. Червко

Дніпропетровський національний університет ім. Олеся Гончара
просп. Гагарина, 72, м. Дніпропетровськ, 49010, Україна, E-mail: svetikch@mail.ua

Обґрунтовано актуальність вивчення структури готовності майбутнього вчителя до застосування здоров'язбережувальних технологій у професійній діяльності та розкрито її як складову таких компонентів: мотиваційно-цільового, когнітивного, операційно-діяльнісного та особистісного. Відповідно до запропонованої структури обґрунтовано критерії, показники та рівні готовності майбутніх учителів до застосування здоров'язбережувальних технологій у професійній діяльності. Використано компонентно-структурний та рівневий аналіз для вивчення готовності майбутніх учителів до застосування здоров'язбережувальних технологій у професійній діяльності.

Ключові слова: готовність, структура, показники, рівні, майбутні вчителі, здоров'язбережувальні технології.

ОПРЕДЕЛЕНИЕ ГОТОВНОСТИ БУДУЩИХ УЧИТЕЛЕЙ К ПРИМЕНЕНИЮ ЗДОРОВЬЕСБЕРЕГАЮЩИХ ТЕХНОЛОГИЙ В ПРОФЕССИОНАЛЬНОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ

С. В. Червко

Днепропетровский национальный университет им. Олеся Гончара
просп. Гагарина, 72, г. Днепропетровск, 49010, Украина. E-mail: svetikch@mail.ua

Обосновано актуальность изучения структуры готовности будущих учителей к применению здоровьесберегающих технологий в профессиональной деятельности и раскрыто ее как составляющую таких компонентов: мотивационно-целевой, содержательно-процессуальной, результативно-оценочной и личностной. Соответственно предложенной структуре обоснованы критерии, показатели и уровни готовности будущих учителей к применению здоровьесберегающих технологий в профессиональной деятельности. Использовано компонентно-структурный и уровневый анализ для изучения готовности будущих учителей к применению здоровьесберегающих технологий в профессиональной деятельности.

Ключевые слова: готовность, структура, показатели, уровни, будущие учителя, здоровьесберегающие технологии.

АКТУАЛЬНІСТЬ РОБОТИ. Потреба у підтримці та примноженні здоров'я населення планети посідає одне з перших місць у переліку задекларованих глобальних завдань людства, невиконання яких Всесвітня організація охорони здоров'я (далі – ВООЗ) розглядає як загрозу планетарного масштабу, що потребує негайної реакції всіх соціальних інститутів, зокрема освітніх [1, с. 32]. Саме в них закладаються здоров'язбережні поведінкові патерни наших дітей та молоді, що забезпечать людині тривале й якісне життя.

Дійсно, Україна сьогодні впевнено розвивається та інтегрується до світової спільноти. Очікуваним результатом такої інтеграції є європейська якість життя для кожного громадянина України. І, на нашу думку, розбудова європейської держави сьогодні неможлива без свідомого громадянства та реалізації прав людини, частиною яких є права на збереження здоров'я та проведення відповідної національної здоров'язбережної політики.

Країни Європейського Союзу ефективно впроваджують стандарти безпеки та якості здорового життя, що є показниками загальної якості життя людини [2–7]. Україна зможе досягти бажаного рівня європейських стандартів життя лише за умови, що громадяни матимуть компетенції щодо збереження здоров'я та матимуть бажання та змогу ними послуговуватися. Досягненню цих цілей, безумовно, покликана сприяти освіта, адаптована до всіх етапів

життєвого циклу людини і спроможна дати останній знання для захисту та самозахисту її здоров'я.

Нормативно-правові імперативи для такого спрямування знаходимо у державних програмах та документах найвищого рівня, зокрема у Законі України “Про вищу освіту” [8], Загальнодержавній соціальній програмі розвитку фізичної культури і спорту на 2013–2017 рр. [9], Національній стратегії розвитку освіти в Україні на період до 2021 р. (2013 р.) [10], Концепції загальнодержавної цільової соціальної програми розвитку фізичної культури і спорту на 2012–2016 рр. (2011 р.) [11], Концепції загальнодержавної програми “Здоров'я 2020: український вимір” на 2012–2020 рр. (2011 р.) [12], “Концепції освіти “рівний - рівному” щодо здорового способу життя серед молоді України” (2002) [13], – у яких наголошено на необхідності підвищення уваги до здоров'я суб'єктів педагогічних процесів, підкреслено важливість запровадження здоров'язбережувальних стратегій на всіх його етапах.

Аналіз наукової та методичної літератури, що має безпосереднє або імпліцитне відношення до вирішення зазначеного завдання, дав змогу констатувати наявність великої кількості наукових досліджень, у яких закладено базис для його виконання. Зокрема, розроблено: теоретичні засади професійної підготовки фахівців із здоров'язбереження (33) (Г. Апанасенко, І. Брехман, М. Гончаренко, М. Гриньова, О. Дубогай, Л. Жаліло, І. Ляхова, В. Оржеховська, Л. Суценко, О. Яременко); головні

принципи здорового способу життя та окремі аспекти здоров'ятворення у сфері освіти (М. Амосов, Г. Апанасенко, О. Балакірева, Н. Башавець, І. Брехман, Т. Бойченко, С. Бондаренко, О. Вакулєнко, В. Горашук, Л. Жаліло, Є. Захаріна, В. Казначєєв, Л. Колмогорова, Н. Комарова, І. Ляхова, Р. Левін, В. Мазін, О. Московиченко, С. Омельченко, Н. Слободяник, Л. Суценко, О. Яременко та ін.); окремі технології просвітницької роботи з різними цільовими групами щодо покращення громадського здоров'я (Т. Авельцева, Т. Басюк, О. Безпалько, Т. Журавель, Н. Зимівець, Т. Лях, В. Молочний, О. Тіунова), конкретні технології пропаганди здорового способу життя (Л. Андрушак, О. Оржеховська, О. Пилипенко). Автори закладають елементи загальної конструкції професійної освіти вчителів в обраному контексті, дають змогу будувати її на міцному теоретичному фундаменті, але не вирішують проблеми в цілому.

Зазначена проблема знайшла відображення й у працях колективів закордонних учених, таких як: Пекки Ойа (Pekka Oja), Говарда Мелтцера (Howard Meltzer), Т. Максимової, А. Думітреску (Anca Dumitrescu), О. К. Тріас (Octavi Quintana Trias), М. Булінджер (Monika Bullinger), А. Носікова, К. Гудекса (Claire Gudex), М. В. де Клейн-де Вранкрийкер (Marijke W. de Kleijn-de Vrankrijker), В. Давідзе (Wim Davidse) та ін. [14].

Метою роботи є розкриття структури готовності майбутнього вчителя до застосування здоров'язбережувальних технологій (ЗЗТ) у професійній діяльності та визначення критеріїв, показників і рівнів означеної готовності.

МАТЕРІАЛ І РЕЗУЛЬТАТИ ДОСЛІДЖЕНЬ. Перш за все зазначимо, що здоровий спосіб життя є системою, що складається з різноманітних елементів, серед яких: здоров'язбережна компетентність особистості; постійний, що тренується, та посильний віку і стану здоров'я рух; фізіологічно обґрунтоване харчування; система загартування організму; використання природних методів періодичного очищення організму; знання та використання методів психологічного розвантаження та психологічної амортизації; використання цілющих і живильних резервів рослин, тощо.

Елементи здорового способу життя повинні сприяти не тільки відсутності хвороб, але такому стану здоров'я, який ВООЗ визначає як "стан повного фізичного, психічного та соціального благополуччя" [15].

Сьогодні визначення понять готовності до діяльності та ключових компетентностей стосується не тільки питання змісту освіти, воно зачіпає всю соціальну сферу суспільства, яке передбачає формування у молоді певних навичок для життя та діяльності. Цілеспрямоване набуття молоддю знань, умінь і навичок, їх трансформація у компетентності та готовність до застосування у професійній діяльності сприяє її особистісному культурному зростанню, розвитку технологій, здатності швидко реагувати на запити часу. Важливо розуміти, яких саме компетентностей необхідно навчати і як, що має бути результатом навчання, про які критерії, показники та

рівні йдеться. На перший план виходить виявлення і формування ключових (базових, надпредметних) компетентностей, розуміння механізмів їх формування.

Саме тому важливими стають рамкові підходи до стандартизації підготовки майбутніх учителів з питань здоров'язбереження, а в цих рамках – до визначення критеріїв, показників та рівнів здоров'язбережувальної компетентності. Тут доречним буде зазначити, що деякі дослідники поняття компетентності замінюють на поняття готовності. Так, ми поділяємо точку зору науковців С. Дворецького та І. Федорової, що готовність слід розуміти як практико-орієнтовану компетентність.

У наших попередніх роботах ми зазначали [16; 17], що в епоху глобалізації і стандартизації над розробкою професійних і освітніх стандартів у різних галузях, визначенням компетентностей і компетенцій працюють міжнародні організації, зокрема такі, як: Рада Європи, Європейський Союз, ЮНЕСКО, Всесвітня митна організація, Всесвітня організація охорони здоров'я, а також міжнародні освітні асоціації, серед яких: Міжнародне товариство для технологій в освіті, США (International Society for Technology in Education (ISTE)), Асоціація голів європейських шкіл (European School Heads Association (ESHA)), Національна асоціація директорів середніх шкіл, США (National Association of Secondary School Principals (NASSP)), профільні міністерства та департаменти країн, а саме: охорони здоров'я та освіти і науки.

Для приведення освітніх стандартів України у відповідність світовим слід розглядати їх у контексті розвитку підходів до стандартизації відповідних міжнародних організацій.

Значну роль у розробці освітніх стандартів щодо здоров'язбереження та у визначенні здоров'язбережувальної компетентності студентів вищих навчальних закладів, у тому числі й майбутніх учителів, відіграють Глобальні рекомендації з фізичної активності для здоров'я, запропоновані Всесвітньою організацією охорони здоров'я (ВООЗ, 2004), яка є провідною міжнародною організацією, що розробляє, підтримує та розповсюджує глобальні/регіональні стратегії, глобальні та регіональні програми ВООЗ із харчування, фізичної активності та здоров'я. Міжнародні рекомендації з рухової активності для здоров'я були розроблені ВООЗ для різних вікових груп, їх застосовують у багатьох країнах світу для визначення компетентностей зі здоров'язбереження.

На нашу думку, глобальні рекомендації з фізичної активності для здоров'я ВООЗ можуть слугувати основою для розробки освітніх стандартів щодо здоров'язбереження, визначати рамкові підходи до стандартизації здоров'язбережувальної компетентності майбутніх учителів та готовності до застосування ними здоров'язбережувальних технологій у професійній діяльності. У розробці здоров'язбережувальної компетентності майбутніх учителів слід враховувати міжнародні підходи ISTE — Національні освітні технологічні стандарти (NETS•A).

З метою обґрунтувати критеріїв готовності май-

бутніх учителів до застосування ЗЗТ у професійній діяльності, слід звернутися до запропонованого авторського її визначення: готовність до застосування ЗЗТ у професійній діяльності – це здатність і бажання особи успішно здійснювати фасилітацію фізичного, соціального, духовного і психічного благополуччя іншої людини та себе у педагогічному процесі загальноосвітньої школи, яка детермінована наявністю динамічної комбінації знань, практичних навичок, способів мислення і професійно-світоглядних ціннісних настанов, необхідних у предметній сфері здоров'язбереження.

Вищезазначене дає підстави дійти думки, що педагогічне забезпечення готовності майбутнього вчителя до застосування здоров'язбережувальних технологій у професійній діяльності полягає у формуванні особливого особистісного стану майбутнього вчителя у процесі професійної підготовки, що надає “нову цілісну якість” (З. Дубнюк), яка полягає у наявності мотивів, орієнтованих на здоров'язбереження відповідно до компонентів здоров'я (соматичне, фізичне, психічне, соціальне, духовно-особистісне), у володінні спеціальними знаннями, вміннями, навичками, рефлексією, котрі так важливі для здоров'язбережувальної діяльності.

Відповідно до вищезазначеного, структуру готовності майбутнього вчителя до застосування здоров'язбережувальних технологій у професійній діяльності ми розглядаємо як складову таких компонентів: мотиваційно-цільового (інтеграція професійної спрямованості і соціальної потреби), когнітивного (знання з основ здоров'язбереження і здоров'язбережувальних технологій), операційно-діяльнісного (уміння і навички діяльності щодо здоров'язбереження та здоров'язбережувальних технологій) та особистісного (особисте ставлення, відповідальність, креативність, комунікабельність, самоаналіз тощо).

Тож ми дотримуємося думки, що критеріями готовності до застосування здоров'язбережувальних технологій у професійній діяльності виступають: мотиваційно-цільовий (наявність мотивів і цілей педагогічної діяльності щодо ЗЗ, які активізують прояв інших компонентів готовності), когнітивний (наявність певної сукупності знань: педагогічних, загальнотеоретичних, спеціальних), операційно-діяльнісний (володіння компетентністю для проведення діяльності щодо ЗЗ) та особистісний (прагнення до самореалізації у питаннях застосування ЗЗТ у професійній діяльності).

На нашу думку, до показників готовності майбутнього вчителя до застосування здоров'язбережувальних технологій у професійній діяльності відносяться: уявлення про здоров'я, про чинники, що впливають на здоров'я та про здоровий спосіб життя; значення “здоров'я” як загальнолюдської цінності; вміння відстежувати і фіксувати позитивні і негативні зміни у стані власного здоров'я і здоров'я оточуючих (учнів тощо); уміння складати ефективну і дієву програму збереження власного здоров'я на основі уявлення себе як здорової людини; уміння складати ефективну і дієву програму збереження та відновлення здоров'я учасників навча-

льно-виховного процесу; уміння створювати здоров'язберігаюче середовище у навчально-виховному процесі; володіння способами організації і реалізації діяльності з профілактики і здоров'язбереження; володіння різними здоров'язбережувальними технологіями.

З метою визначення рівнів готовності, яка досліджується, ми враховували рамкові підходи до опису рівнів компетентностей: складові рамки будь-якої компетентності складаються з рівнів, знань, умінь, компетенцій і базуються на вищезазначених світових підходах, Рекомендаціях Європейського Парламенту та Ради Європи щодо ключових компетентностей для навчання впродовж життя (Європейська рамка відповідності, 18 листопада 2006 року), які передбачали чотири рівні: 1) має уявлення, 2) мінімальний базовий, 3) базовий, 4) поглиблений. У майбутніх учителів на рівні бакалавра дослідницький рівень та рівень експерта (які часто виділяють науковці, коли описують різні компетентності), на наше переконання, виявляти ще рано.

Однак ми вирішили послуговатися більш простим поділом рівнів готовності майбутнього вчителя до застосування здоров'язбережувальних технологій у професійній діяльності, а саме: високий, достатній, критичний.

Під рівнем сформованості готовності студента-майбутнього вчителя до застосування ЗЗТ у професійній діяльності будемо розуміти якісне представлення та взаємодію вищезазначених критеріїв та показників.

Високий рівень сформованості майбутнього вчителя до застосування ЗЗТ у професійній діяльності характеризується чітким уявленням студентів про мету формування зазначеної готовності; здатністю і бажанням особи успішно здійснювати фасилітацію фізичного, соціального, духовного і психічного благополуччя іншої людини та себе у педагогічному процесі загальноосвітньої школи, великим бажанням і потребою у постійному самовдосконаленні, підвищенні професійного рівня, сформованістю чіткої рефлексивної позиції.

Студенти цього рівня характеризуються майстерністю та здатністю творчо підходити до вирішення ситуацій, постійно розширюючи світогляд у системі як формальної, так і неформальної, інформальної освіти, займаючись самоосвітою; мають розвинуту компетентність щодо здоров'язбереження. Студенти високого рівня сформованості готовності до послуговування ЗЗТ здатні до самоаналізу, самокорегування; самодостатні та не мають потреби у допомозі з боку викладачів. Відбувається активне функціонування усіх сформованих компонентів готовності на основі міцної мотивації до вдосконалення.

У студентів (майбутніх учителів) достатнього рівня готовності наявні: виражений інтерес до формування готовності до послуговування ЗЗТ, здатність і бажання успішно здійснювати фасилітацію фізичного, соціального, духовного і психічного благополуччя іншої людини та себе у педагогічному процесі загальноосвітньої школи. Вони мають бажання і потребу у самовдосконаленні, але не завжди усвідомлюють важливість ЗЗТ для здоров'язбереження;

мають міцні, глибокі знання; намагаються займатися самостійним розвитком, але інколи потребують спонукань до самоосвіти. Навчальна діяльність переважно пізнавально-пошукового та творчого характеру. Студенти відчувають відповідальність за своє навчання, демонструють інтерес до залежностей, причинно-наслідкових зв'язків і самостійно їх встановлюють; вміють наводити власні приклади, визначають у навчальному матеріалі протиріччя, але відчувають труднощі з їхнім поясненням.

Для критичного рівня сформованості готовності майбутнього вчителя до послуговування ЗЗТ характерною є низька сформованість компонентів готовності (мотиваційно-цільового, когнітивного, операційно-діяльнісного, особистісного), низький рівень рухової активності та мотивації до навчання. Студент не зацікавлений у набутті значущих знань, умінь, навичок; не здатний і не має бажання успішно здійснювати фасилітацію фізичного, соціального, духовного і психічного благополуччя іншої людини та себе у педагогічному процесі загальноосвітньої школи, потребує постійного контролю та уваги з боку викладачів, рівень самостійності низький, характер навчальної діяльності репродуктивний, потреба відчувати себе компетентним, незалежним та потрібним слабка, не вміє визначати та пояснювати протиріччя, з якими стикається у навчальному процесі, при підготовці до занять використовує лише навчальну літературу, не вміє переносити отримані знання, уміння, навички у сферу життєдіяльності, переважно діє інтуїтивно, імпульсивно, спираючись на життєвий досвід.

ВИСНОВКИ. Отже, компонентно-структурний та рівневий аналіз готовності майбутніх учителів до застосування ЗЗТ у професійній діяльності дав змогу більш чітко уявити сутність досліджуваного поняття та схарактеризувати і конкретизувати його зміст. Виявлення і визначення змістовних характеристик критеріїв, показників і рівнів готовності майбутніх учителів до застосування ЗЗТ у професійній діяльності є перспективною основою для діагностування наявного стану зазначеної готовності, побудови структурно-функціональної моделі підготовки майбутніх учителів до застосування ЗЗТ у професійній діяльності та розробки науково-методичного супроводу її імплементації.

ЛІТЕРАТУРА

1. Здоров'я дитини – здорове харчування : навч.-метод. посіб. для вчителя навч. курсу за вибором для 5–7 кл. [Довгань А І., Довгань О. А., Овчарук О. В., Оліфіра Л. М., Пужайчерда Л. М.; за заг. ред. Овчарук О. В.]. – К. : Логос, 2012. – 128 с.
2. Венская декларация о питании и неинфекционных заболеваниях в контексте политики Здоровье – 2020. – Вена : Всемирная организация здравоохранения, 2013. – 6 с.
3. Инструментарий экономической оценки влияния на здоровье (HEAT) в отношении пешей ходьбы и велосипедного передвижения. Методология и пособие для пользователей. Экономическая оценка транспортной инфраструктуры и политики. // Kahlmeier S., Cavill N., Dinsdale H. та ін. – Женева, 2011, обновленная версия 2014, viii – 37 с. [Электронный ресурс], Kahlmeier S., Cavill N., Dinsdale H. та ін. – Режим доступа : http://www.euro.who.int/_data/assets/pdf_file/0010/256168/ECONOMIC_ASSESSMENT-OF_TRANSPORT-INFRASTRUCTURE-AND-POLICIES.pdf?ua=1
4. Global recommendations on physical activity for health. / Глобальные рекомендации ВОЗ по физической активности для здоровья [Электронный ресурс]. – Режим доступа : http://whqlibdoc.who.int/publications/2010/9789244599976_rus.pdf // World Health Organization. 2010. – 60 с. (ISBN 978 92 4 459997 6).
5. Ottawa Charter for Health Promotion, 1986 // Всесвітня організація охорони здоров'я, 2014 [Електронний ресурс]. – Режим доступа : <http://www.euro.who.int/ru/publications/policy-documents>
6. Sundsvall, Statement on Supportive Environments for Health. ВОЗ/НПР/НЕР/95.3, ВОЗ, Женева, 1991 [Електронний ресурс]. – Режим доступа : <http://www.euro.who.int/ru/publications/policy-documents>
7. WHO, Fédération Internationale de Médecine du Sport (FIMS) Committee on Physical Activity for Health. Exercise for health. Bulletin of the World Health Organization, 1995, № 73 (2), pp. 135–136.
8. Про вищу освіту / Закон України від 01.07.2014 № 1556-VII {Із змінами, внесеними згідно із Законом № 76 - VIII від 28.12.2014, ВВР, 2015, № 6, ст. 40} //Відомості Верховної Ради (ВВР), 2014, № 37–38, ст. 2004 [Електронний ресурс]. – Режим доступа : zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1556-18
9. Проект Концепції загальнодержавної цільової соціальної програми "Формування здорового способу життя молоді України» на 2013–2017 роки, 2011 // [Електронний ресурс]. – Режим доступа : сайт Українського національного інформативного агентства «Укрінформ» <http://www.ukrinform.ua/ukr/order/?id=1067069>
10. Національна стратегія розвитку освіти в Україні на 2012–2021 роки, затверджена на III з'їзді працівників освіти України, 28 жовтня 2011 р. – 37 с. [Електронний ресурс]. – Режим доступа : <http://www.mon.gov.ua/images/files/news/12/05/4455.pdf>
11. Концепція Загальнодержавної цільової соціальної програми розвитку фізичної культури і спорту на 2012 - 2016 роки, ухвалено розпорядженням Кабінету Міністрів України від 31 серпня 2011р. N 828-р. – Київ. – 8 с. [Електронний ресурс]. – Режим доступа : <http://dsmsu.gov.ua/index/ua/material/7405>
12. Концепція Загальнодержавної програми «Здоров'я 2020: український вимір» на 2012–2020 роки, схвалено розпорядженням Кабінету Міністрів України від 31 жовтня 2011 р. N 1164-р. – Київ. – 7 с. [Електронний ресурс]. – Режим доступа : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1164-2011-%D1%80>
13. Концепція освіти «рівний – рівному» щодо здорового способу життя серед молоді України / Оржеховська В. М., Пилипенко О. І., Андрушак Л. І.: навч.-метод. посібник. – К. : Навч. книга, 2002.–23 с.

14. Европейская хартия по борьбе с ожирением, С. 22 – 28 // Европейская министерская конференция ВОЗ по борьбе с ожирением. Отчет о работе конференции. Приложение 1, 2007. – 37 с. [Электронный ресурс]. – Режим доступа : <http://www.euro.who.int/republications/abstracts/who-european-ministerial-conference/>

15. Устав (Конституция) Всемирной организации здравоохранения. В кн.: Основные документы, Дополнение, 2006 г. Женева, Всемирная организация здравоохранения, 2006. [Электронный ресурс]. – [Режим доступа : http://www.who.int/entity/governance/eb/who_constitution_ru.pdf].

16. Черевко С. В. Подготовка майбутніх учителів до застосування здоров'язберезувальних

технологій у професійній діяльності: дис. ...канд. пед. наук, 13.00.04. – Теорія і методика професійної освіти. // Черевко Світлана Вікторівна, 2015. – Дніпропетровськ : ПВНЗ «Дніпропетровський університет імені Альфреда Нобеля». – 284 с.

17. Павленко О. О. Формування здоров'язберезної компетентності: від стратегії до тактики. О. О. Павленко, С. В. Черевко // Науковий вісник Національного університету біоресурсів і природокористування України / Редкол.: Д. О. Мельничук (відп. ред.) та ін. – К., 2014. – Вип. 199. – Част. 1. – С. 48–55. Серія «Педагогіка. Психологія. Філософія».

DETERMINATION OF FUTURE TEACHERS' READINESS TO THE USE OF HEALTH SAVING TECHNOLOGY IN THE PROFESSIONAL ACTIVITY

S. Cherevko

Dnipropetrovsk Oles Honchar National University

vul. Gagarin, 72, Dnipropetrovsk, 49010. Ukraine. E-mail: svetikch@mail.ua

Purpose of the given paper is to determine the structure of future teachers' readiness to the use of health saving technology in the professional activity and defining the criteria, rates and levels of the abovementioned readiness.

Results. The structure of future teachers' readiness to the use of health saving technology in the professional activity as a part of the following components: motivational targeted (integration of professional orientation and social needs), cognitive (knowledge of health saving bases and health saving technologies), operational active (capability and activity skills to health saving and health saving technologies) and personal (personal attitude, responsibility, creativity, sociability, self-analysis, etc) have been revealed by the author.

According to the proposed structure the following criteria have been grounded: motivational targeted (availability of motives and goals of teaching activities on health saving that activate expression of other components of readiness), cognitive (availability of a certain body of knowledge: pedagogical, common theoretical, special), operational active (possession of competence for activities on health saving) and personal (striving for self-fulfillment in the application of health saving technology in the professional activity), rates and levels (high, sufficient, critical) of future teachers' readiness to the use of health saving technology in the professional activity. Among the methods component-structural and level analysis to study the future teachers' readiness to the use of health saving technology in the professional activity has been used. **Originality.** We identified the structure of future teachers' readiness to the use of health saving technology in the professional activity and defined its criteria, rates and levels.

Key words: readiness, structure, rates, levels, future teachers, health saving technologies.

REFERENCES

1. Zdorov'ia dytyny – zdorove kharchuvannia : navch. – metod. posib. dlia vchytelia navch. kursu za vyborom dlia 5 – 7 kl. [Dovhan, A I., Dovhan, O. A., Ovcharuk, O. V., Olifira, L. M., and Puzhaichereda, L. M. Za zah. red. Ovcharuk O. V. (2012)]. – K.: Lohos, 2012. – 128 p.

2. Venskaya deklaraciya o pitanii i neinfekcionnyh zabolovaniyah v kontekste politiki Zdorov'e – 2020, Vena : Vsemirnaya organizaciya zdavoohraneniya, 2013. – 6 p.

3. Instrumentarij ehkonomicheskoy ocenki vliyaniya na zdorov'e (HEAT) v otnoshenii peshej hod'by i velosipednogo peredvizheniya. Metodologiya i posobie dlia pol'zovatelej. EHkonomicheskaya oценка transportnoj infrastruktury i politiki // Kahlmeier S., Cavill N., Dinsdale H. ta in. – ZHeneva, 2011, obnvlennaya versiya 2014, viii – 37 p. [Elektronnyj resurs] / S. Kahlmeier, N. Cavill, H. Dinsdale ta in. – Rezhim dostupa: http://www.euro.who.int/_data/assets/pdf_file/0010/256168/ECONOMIC-ASSESSMENT-OF-TRANSPORT-INFRASTRUCTURE-AND-POLICIES.pdf?ua=1

4. Global recommendations on physical activity for health. / Global'nye rekomendacii VOZ po fizicheskoj aktivnosti dlya zdorov'ya [EHlektronnyj resurs]. – Rezhim dostupa: http://whqlibdoc.who.int/publications/2010/9789244599976_rus.pdf // World Health Organization. 2010. – 60 p. (ISBN 978 92 4 459997 6).

5. Ottawa Charter for Health Promotion, 1986 // Vsesvitnia orhanizatsiia okhorony zdorov'ia, 2014. – [Elektronnyj resurs]. – Rezhym dostupu : <http://www.euro.who.int/ru/publications/policy-documents>

6. Sundsvall, (1991), Statement on Supportive Environments for Health. BO3/HPR/HEP/95.3 Vsesvitnia orhanizatsiia okhorony zdorov'ia, 1991. – [Elektronnyj resurs]. – Rezhym dostupu : <http://www.euro.who.int/ru/publications/policy-documents>

7. WHO, Fédération Internationale de Médecine du Sport (FIMS) Committee on Physical Activity for Health. Exercise for health. Bulletin of the World Health Organization, 1995, № 73 (2), pp. 135–136.

8. Pro vyshchu osvitu / Zakon Ukrainy vid 01.07.2014 № 1556-VII {Iz zminy, vnesenyi zghidno iz Zakonom № 76 – VIII vid 28.12.2014, VVR, 2015, № 6, st. 40} //Vidomosti Verkhovnoi Rady (VVR), 2014, № 37 – 38, st. 2004 [Elektronnyi resurs]. – Rezhym dostupu: zakon2.rada.gov.ua/laws/how/1556-18

9. Proekt Kontseptsii zahalnodержavnoi tsilovoi sotsialnoi prohramy "Formuvannia zdorovoho sposobu zhyttia molodi Ukrainy» na 2013 – 2017 roky, 2011 [Elektronnyi resurs]. – Rezhym dostupu : sait Ukrainskoho natsionalnogo informahentstva «Ukrinform»
<http://www.ukrinform.ua/ukr/order/?id=1067069>

10. Natsionalna stratehiia rozvytku osvity v Ukrainy na 2012-2021 roky, zatverdzhena na III z'izdi pratsivnykiv osvity Ukrainy, 28 zhovtnia 2011 r., – 37 p. [Elektronnyi resurs]. – Rezhym dostupu : <http://www.mon.gov.ua/images/files/news/12/05/4455.pdf>

11. Kontseptsii Zahalnodержavnoi tsilovoi sotsialnoi prohramy rozvytku fizychnoi kultury i sportu na 2012 – 2016 roky, ukhvaleno rozporiadzhenniam Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 31 serpnia 2011r. N 828-r. – Kyiv. – 8 p. [Elektronnyi resurs]. – Rezhym dostupu: <http://dmsu.gov.ua/index/ua/material/7405>

12. Kontseptsii Zahalnodержavnoi prohramy «Zdorov'ia 2020: ukrainskyi vymir» na 2012–2020 roky, skhvaleno rozporiadzhenniam Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 31 zhovtnia 2011 r. N 1164-r. – Kyiv. – 7 s. [Elektronnyi resurs]. – Rezhym dostupu: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1164-2011-%D1%80>

13. Kontseptsii osvity «rivnyi – rivnomu» shchodo zdorovoho sposobu zhyttia sered molodi Ukrainy / Orzhekhovska V. M., O. I. Pylypenko, L. I. Andrushchak (2002): Navch.-metod. posibnyk. – K. : Navch. Knyha, 2002. – 23 p.

14. Evropejskaya hartiya po bor'be s ozhireniem, pp. 22 – 28 // Evropejskaya ministerskaya konferenciya VOZ po bor'be s ozhireniem. Otchet o rabote konferencii. Prilozhenie 1, 2007. – 37 p. [Elektronnyj resurs]. – Rezhym dostupa: <http://www.euro.who.int/republications/abstracts/who-european-ministerial-conference/>

15. Ustav (Konstituciya) Vsemirnoj organizacii zdavoohraneniya. V kn.: Osnovnye dokumenty, Dopolnenie, 2006 g. Zheneva, Vsemirnaya organizaciya zdavoohraneniya, 2006 [Rezhym dostupa : http://www.who.int/entity/governance/eb/who_constitution_ru.pdf].

16. Cherevko S. V. (2015), Pidhotovka maibutnikh uchyteliv do zastosuvannia zdorov'iazberezhuvalnykh tekhnologii u profesiinii diialnosti: dys. ...kand. ped. nauk, 13.00.04. – Teoriia i metodyka profesiinnoi osvity. // Cherevko Svitlana Viktorivna, 2015. – Dnipropetrovsk: PVNZ «Dnipropetrovskiy universytet imeni Alfreda Nobelia». – 284 p.

17. Pavlenko O. O. (2014), Formuvannia zdorov'iazberezhnoi kompetentnosti: vid stratehii do taktyky O. O. Pavlenko, S. V. Cherevko // Naukovyi visnyk Natsionalnogo universytetu bioresursiv i pryrodokorystuvannia Ukrainy / Redkol.: D. O. Melnychuk (vidp. red.) ta in. – K., 2014. – Vyp. 199. – Ch. 1. – 437 p. – PP. 48–55, Seriia «Pedagogika. Psykholohiia. Filosofiia».

Стаття надійшла 31.03.2016.